

Daniel Kitabı - Numara Yetmiş Beş

Peygamberî paralellikler: Yeşaya'nın mesajından günümüz vahiylerine

Jeff Pippenger

2024-02-08

Yeşaya, altmış beş yıl ile temsil edilen mesajı (yedinci bölüm, sekizinci ayet) Kudüs'ün kötü önderine sunarken, bunu MÖ 742 yılında, "Çamaşırcının Tarlası" ve "üst havuzun su yolunun sonu" yanında yapar. MÖ 742, 1863'ü temsil eder; çünkü İsa her zaman sonu başlangıçla örnekler. 1863'teki isyan ise bu kez Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar günü yasasını temsil eder; çünkü İsa bir şeyin sonunu her zaman onun başlangıcıyla örnekler. 1863, yasal olarak tescil edilmiş Laodikya Adventist Kilisesi'nin başlangıcıydı ve o kilise, Pazar günü yasasının "büyük depremi" sırasında ıssız bırakılır. Devletin yasalarına tabi bir tüzel kişilik (kilisenin devleti yönetmesinin tersi değil), aynı devletin yedinci günde ibadeti yasal olarak yasakladığı bir zamanda, yedinci gün Şabatı'na bağlı kalmayı nasıl sürdürebilir?

Mesih hizmetinin başında da sonunda da tapınağı temizledi. Tapınağın ilk temizlenişinde, önderlerin "Babasının evini" haydutlar inine çevirdiklerini ortaya koydu; ama tapınağın son temizlenişinde, "evlerinin" onlara ıssız bırakıldığını belirtti. Eski İsrail, modern İsrail'i örnekler. Adventizmin başlangıcında Millerci tapınağı inşa etti ve temizledi; ancak son temizlenişte, yani yüz kırk dört binin temizlenişinde, O, Laodikya Adventizmini ağızından kusar ve o zaman "evleri" ıssız bırakılır.

Yeşaya, Kral Ahaz'la yüzleştğinde çamaşırcının tarlasının yanındadır. Çamaşırcının tarlası, ansızın kendi tapınağına gelen ve Levi oğullarını "çamaşırcının sabunu" ile arındıran Antlaşmanın Elçisi tarafından gerçekleştirilen arınmayı temsil eder. Bu arınma Adventizmin başlangıcında gerçekleştirildi ve sonunda yeniden gerçekleştirilir.

İşte, habercimi gönderiyorum; önümde yolu hazırlayacaktır. Ve aradığımız Rab, ansızın kendi tapınağına gelecektir; evet, kendisinden hoşnut olduğunuz antlaşmanın habercisi gelecektir; işte, geliyor, diyor orduların RAB'bi. Fakat O'nun geliş gününe kim dayanabilir? Ve görüldüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü O, arıtcının ateşi ve çamaşırcıların sabunu gibidir. Gümüşü arıtan ve temizleyen biri gibi oturacak; Levi oğullarını arıtacak, onları altın ve gümüş gibi temizleyecektir ki, RAB'be doğruluk içinde takdimeler sunsunlar. O zaman Yahuda'nın ve Yeruşalim'in takdimesi, eski günlerde olduğu gibi, önceki yıllarda olduğu gibi, RAB'be hoş olacaktır. Malaki 3:1-4.

Yeşaya, oğlunun işaretiyle Ahaz'la buluşur; oğlunun adı, son günlerde "arta kalanların geri döneceğini" simgeler. Arta kalanlar, "geri dönenler"dir. Yeşaya, tapınağın arındırılışı tarihinin bir dönemi sırasında, kötü kral Ahaz ile buluşur; bu süreç Millerit tarihinde 1844'te başlamış ve 1863'teki itaatsizlikle sona ermiştir. Son günlerde bu arındırma, yüz kırk dört bin kişinin mühürlenmesinin tarihidir. Milleritler, 1844'ün ardından ilahi takdirin açtığı yolu izleselerdi, işi tamamlamış olurlardı.

"Adventistler, 1844'teki büyük hayal kırıklığından sonra imanlarına sıkı sıkıya sarılıp ilahî takdirin açtığı yolda birlik içinde yürümüş, üçüncü meleğin mesajını kabul edip Kutsal Ruh'un gücüyle onu dünyaya ilan etmiş olsalardı, Tanrı'nın kurtuluşunu görürlerdi; Rab onların gayretleriyle kudretle iş görürdü; çalışma tamamlanırdı ve Mesih, halkını ödüllere kavuşturmak üzere şimdiye kadar gelmiş olurdu. Fakat hayal kırıklığını izleyen şüphe ve belirsizlik döneminde, advent imanlılarının birçoğu imanlarından vazgeçti... Böylece çalışma sekteye uğradı ve dünya karanlıkta kaldı. Tüm Adventist topluluk Tanrı'nın emirleri ve İsa'nın imanında birleşmiş olsaydı, tarihimiz ne kadar da bambaşka olurdu!" Evangelism, 695.

Tanrı'nın "açılan takdirinde birlik içinde ilerlemek"te başarısız olmaları, 1856'ya gelindiğinde onları Laodikya ruh hâline sürükledi; bunu izleyen 1863'teki isyan ise, eski İsrail'in onuncu ve son sınavlarında başarısız olup sonrasında kırk yıl boyunca çölde ölmeye mahkûm edildiklerinde örneğini sergiledikleri çölde dolaşmanın başlangıcını işaretledi.

Yeşaya'nın oğlu, son günlerde tapınağın nihai arındırılması sırasında "geriye kalanlar dönecek" vaadini dile getirir. Onların "dönüşü", Yeremya tarafından örneklenir; Yeremya'ya, "dönersen Tanrı'nın nöbetçisi olacaksın" diye vaat edilmişti. Yüz kırk dört bin, bir hayal kırıklığından sonra geri dönenlerdir.

Yüz kırk dört bini oluşturanlar bir hayal kırıklığı yaşamış ve Rab'lerini beklemişlerdir. Onlar Millerit tarihinde akıllı bakirelerle simgelenmişlerdir ve hem başlangıç hem de bitiş tarihçelerinde, Geceyarısı Çılgılığı zamanında Kutsal Ruh'un dökülüşü sırasında iki asa tek bir millete birleştirilir.

Kötü Kral Ahaz, mesajı duymuş olacak, fakat Yeşaya'nın sunduğu mesajı reddedecek olan Yahuda'nın önderliğini temsil eder; bunu yaparken de "tökezleyip düşecek, parçalanacak, tuzağa düşecek ve yakalanacaklardır." Onlar, "cinlerle ilişkisi olanlara ve fısıldayıp mırıldanan büyücülere danışanlar"dır; bu, 2. Selanikliler'deki güçlü aldanışı kabul ederken boyun eğdikleri ruhçuluk deneyimini temsil eder. MÖ 742'de Ahaz'ın Yeşaya'nın mesajını reddedişi, Miller'in mesajının reddedildiği 1863'le örtüşür. Yeşaya, Miller'ı örnekler ve hem Yeşaya'nın hem de Miller'ın mesajı, dayanak noktasını Yeşaya kitabı yedinci bölüm, sekizinci ayette bulan "yedi zaman" üzerine temellendirilmişti. Miller'ın oğlu (Yeşaya'nın oğlu), son günlerde gelecek İlyas hareketini temsil eder.

Ahaz'ın reddi nedeniyle aleyhine verilen hüküm, son günlerde papalığın yönetimi altındaki Modern Roma'nın üçlü ittifakı olan kuzeyin kralı tarafından fethedileceğine dair kehaneti de içeriyordu.

Rab bana yine şöyle buyurdu: Madem ki bu halk, yumuşakça akan Şiloah sularını reddediyor ve Rezin ile Remalya'nın oğluna seviniyor; bundan ötürü, işte, Rab onların üzerine ırmağın sularını (güçlü ve çok suları), yani Asur Kralını ve bütün görkemini getiriyor. O, bütün kollarının üzerine çıkacak, bütün kıyılarını aşacak; Yahuda'dan geçecek, taşacak ve aşacak; boyuna kadar ulaşacak. Kanatlarının yayılması, ey İmmanuel, ülkenin genişliğini dolduracak. Yeşaya 8:5-8.

İsaiah, kötü kral Ahaz'la üst havuzun su yolunun sonunda buluştu ve Kutsal Kitap tarihçileri ile arkeologları arasında üst havuzun Mesih zamanındaki Siloam Havuzu ile aynı havuz olup olmadığı

konusunda bir belirsizlik bulunsa da, İsaiah'ın peygamberliğinin bağlamı tüm kuşkuları ortadan kaldırır; çünkü İsaiah, usulca akan Shiloah sularını reddettiği için kuzeyin kralının Ahaz'ın üzerine geleceğini belirtir. "Shiloah", Yeni Antlaşma'daki "Siloam"ın Eski Antlaşma'daki adıdır.

İsa'nın kör adamı iyileştirdiği yer Siloam havuzuydu ve kötü kral Ahaz, hem 1863'te hem de yakında gelecek Pazar yasası sırasında iyileşmeyi reddeden kör Laodikya liderliğini temsil eder. "Shiloah" ve "Siloam" her ikisi de "gönderilmiş" anlamına gelir ve bir mesaj Baba'dan Oğul'a gönderildi; Oğul da bunu Yeşaya'ya iletmeleri için Cebrail'e ve kutsal meleklerle verdi; Yeşaya ise gökten "gönderilmiş" olan bu mesajı kör bir Laodikya önderine getirdi.

Yeşaya'nın mesajı ilettiği üst havuzun su kanalı, Kutsal Ruh'un yağmurunun Tanrı'nın halkına ulaştırıldığı yeri temsil eder; tıpkı Zekeriya'nın görümündeki altın boruların ya da Yakup'un rüyasındaki merdivenin temsil ettiği gibi.

"Tanrı'nın bizim için hazırladığı şey, Zekeriya'da, 3 ve 4. bölümlerde ve 4:12-14'te şöyle anlatılır: 'Ben yine cevap verip ona dedim: İki altın borudan içlerinden altın yağ boşaltan şu iki zeytin dalı nedir? O da bana cevap verip dedi: Bunların ne olduğunu bilmiyor musun? Ben de, Hayır, efendim, dedim. Sonra dedi ki: Bunlar, bütün dünyanın Rabbi'nin yanında duran iki meshedilmiş olandır.'"

Rab kaynak bakımından sınırsızdır. Onda hiçbir imkân eksikliği yoktur. Etrafımızı karanlık gölgelerin sarmasının nedeni, iman eksikliğimiz, dünyeviliğimiz, boş konuşmalarımız, konuşmalarımızda açığa çıkan imansızlığımızdır. Mesih, ne sözde ne de karakterde, bütünüyle güzel Olan ve on binler arasında en yüce Olan olarak açığa çıkarılmıyor. Ruh kendini boş gurura yükseltmekten hoşnut olduğunda, Rab'bin Ruhunu onun için pek az şey yapabilir. Kısa görüşlü bakışımız gölgeyi görür, ama ötesindeki yüceliği göremez. Melekler, bağlarını koparıp bütün yeryüzünün üzerinden hızla atılmak, geçtiği her yerde yıkım ve ölüm taşımak isteyen öfkeli bir at olarak tasvir edilen dört rüzgârı tutuyor.

Ebedî âlemin tam eşiğinde uyuyacak mıyız? Donuk, soğuk ve ölü mü olacağız? Ah, keşke kiliselerimizde O'nun halkının içine Tanrı'nın Ruhunu ve nefesi üflense de, ayakları üzerinde durup yaşasalar. Yolun dar, kapının da dar olduğunu görmemiz gerekiyor. Ama dar kapıdan geçtiğimizde, onun genişliği sınırsızdır. Manuscript Releases, cilt 20, 216, 217.

"Altın yağ", yukarıdaki havuzdan, iki altın boru olan kanal aracılığıyla inen Tanrı'nın Ruhunun mesajlarıdır; bu iki altın boru da iki tanıktır: Kutsal Kitap ve Peygamberlik Ruhunu, ya da Eski ve Yeni Antlaşma, ya da Yasa ve Peygamberler, ya da Musa ile İlyas.

"Bütün yeryüzünün Rabbinin huzurunda duran meshedilmiş olanlar, bir zamanlar örtücü keruv olarak Şeytan'a verilmiş olan konuma sahiptirler. Rab, tahtını çevreleyen kutsal varlıklar aracılığıyla, yeryüzünün sakinleriyle sürekli bir iletişimi sürdürür. Altın yağ, Tanrı'nın imanlıların kandillerini sönmekleştiren sönmeler diye sürekli beslediği lütfü temsil eder. Bu kutsal yağ, Tanrı'nın Ruhunun mesajlarında gökten dökülmüyor olsaydı, kötülüğün araçları insanlar üzerinde tam bir denetime sahip olurdu."

"Tanrı, bize gönderdiği bildirimleri kabul etmediğimizde onursuz bırakılır. Böylece, karanlıkta olanlara iletilmek üzere canlarımıza dökmek istediği altın yağ reddetmiş oluruz. 'İşte, güvey

geliyor; onu karşılamaya çıkın' çağrısı geldiğinde, kutsal yağı almamış, Mesih'in lütfunu yüreklerinde besleyip korumamış olanlar, akılsız bakireler gibi, Rableriyle buluşmaya hazır olmadıklarını görecektir. Yağı elde etmeye yetecek güç kendi içlerinde yoktur ve yaşamları mahvolmuştur. Fakat Tanrı'nın Kutsal Ruhu dilenirse, Musa'nın yaptığı gibi, 'Bana yüceliğini göster' diye yalvarırsak, Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülecektir. Altın borular aracılığıyla altın yağ bize iletilecektir. 'Kuvvetle değil, kudretle değil, ancak benim Ruhum'la, diyor Orduların Rabbi.' Doğruluk Güneşi'nin parlak ışınlarını alarak, Tanrı'nın çocukları dünyada ışıklar olarak parlarlar." Review and Herald, 20 Temmuz 1897.

Ahaz'ın reddettiği mesaj, Laodikya'nın önderliği 1856'da onlara "gönderilen" Laodikya mesajını kabul etmiş olsaydı Mesih'in ikinci gelişinde doruğa ulaşacak olan Gece Yarısı Haykırışı'nın mesajıydı. O mesaj bunun ardından büyüyüp güçlü bir haykırışa dönüşecek, ve Tanrı'nın halkı işi tamamlayıp huzura erecekti. Bunun yerine, kurtarıldıkları kusmuğa geri döndüler.

Yeşaya ve Ahaz, Malaki'nin üçüncü bölümünde Antlaşmanın Elçisi tarafından gerçekleştirilen çamaşırcının tarlasındaki arınma sürecindeymiş gibi temsil edilmektedir. Sembolik olarak, Zekeriya'nın görümünde "yağ"ın (bir mesaj) döküldüğü yerde konumlandırılmışlardır ve son günlerde Yeşaya'nın Ahaz'a mesajı, üçüncü Vay'ın İslam mesajıdır; yedi gök gürlemesinin gizli tarihinin mesajıdır; sekizincinin yediden biri olduğu mesajıdır; bağın mesajıdır; "Gerçek" in mesajıdır; bunların tümü İsa Mesih'in Vahyi'nin unsurlarıdır ve son günlerde çamaşırcının tarlasıyla temsil edilen arınmayı ortaya çıkarır.

Bu, Miller'in temel taşından baş köşe taşına dönüşen "yedi vakit" mesajıydı ve şimdi de öyledir; çünkü o ilk hakikatti ve bu nedenle son hakikat olmalıdır. 1863, 22 Ekim 1844'te üçüncü meleğin gelişine başlayan ve nihayet 1856'da "yedi vakit" ışığına ulaşan bir arınma sürecinin tamamlanmasına işaret etti. 1844'te iki bin üç yüz yılın ışığı, iki bin beş yüz yirmi yıl tarafından işaretlenen sona götüren bir başlangıcı işaretledi. Ne var ki, başlangıçta da sonda da Laodikya körlüğü, iki görüm arasındaki ilişkiyi görmeyi reddeder. 1863, bir mesajın mührü açıldığında her zaman gerçekleşen bir arınma sürecinin sonucunu temsil eder ve üçüncü meleğin mesajının mührü 22 Ekim 1844'te açılmıştı.

1844'te mührü açılan üçüncü meleğin ışığı tek bir ışık değildi; Ellen White'in "üçüncü meleğin ilerleyen ışığı" diye adlandırdığı şeydi. Üçüncü meleğin ilerleyen ışığı 1844'te başladı ve sınama dönemi kapanıncaya kadar ilerlemeye devam eder; ancak hem ilk gelişinde hem de nihai olarak sona erdiğinde, üçüncü meleğin belirli bir sınama dönemi vardır. Başlangıçta ve sonda yer alan bu sınama dönemleri, Daniel tarafından "bilginin artması" olarak ifade edilen bir sınama sürecini de temsil eder; bu da üçüncü meleğin ilerleyen ışığıdır.

Başlangıçtaki sınama süreci 1844'te başladı ve ilerleyen ışık, 1856'da sonuna ulaşıncaya kadar anlayışta arttı. Sınama döneminin başlangıç ışığı ile bitiş ışığı, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on üçüncü ve on dördüncü ayetlerindeki iki görüm olup, Adventizmin temelini ve merkezi sütununu temsil eder.

İlk meleğin sınama dönemi 11 Ağustos 1840'ta başladı ve 19 Nisan 1844'teki ilk hayal kırıklığıyla sona erdi. Ardından ikinci meleğin sınama dönemi başladı ve 22 Ekim 1844'e kadar

sürdü. Bu noktada üçüncü melek geldi ve üçüncü meleğin sınanma dönemi, Laodikya Adventizmi'nin 1863'te üçüncü meleğin ışığını reddetmesine kadar devam etti.

Millerci Adventizm için üçüncü meleğin sınama döneminin bir başlangıcı ve bir sonu vardı ve başlangıçla son aynı şeyi temsil etmelidir; çünkü İsa bir şeyin sonunu her zaman o şeyin başlangıcıyla gösterir. Üçüncü meleğin ilerleyen ışığının başlangıcı, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on dördüncü ayetindeki görünüşün ("mareh" görümü) ışığıydı. Üçüncü meleğin ilerleyen ışığının sonu ise, on üçüncü ayetteki kutsal yerin ve ordunun çığnenmesi ("chazon" görümü) ışığıydı. Bu iki görüm peygamberlik bakımından iç içe geçmiştir.

O zaman yedinci ayın onuncu gününde jübile borusunu çaldıracaksınız; Kefaret Günü'nde, ülkenizin her yerinde boru çaldıracaksınız. Levililer 25:9.

22 Ekim 1844 olan Kefaret Günü'nde çalınması gereken borazan, yedi yıllık kutsal döngüyü temsil eden ve toplamda 2520 güne karşılık gelen Yovel borazanıydı. Rab kadim İsrail'i doğrudan Vaat Edilmiş Topraklar'a götürmeyi amaçlamıştı, ancak onların isyanı bunun gerçekleşmesini engelledi. Rab modern İsrail'i doğrudan Vaat Edilmiş Topraklar'a götürmeyi amaçlamıştı, ancak isyan bunun gerçekleşmesini engelledi. Modern İsrail, üçüncü meleğin ilerleyen ışığına itaat etmiş olsaydı, dünyayı uyarılmış olurlardı ve Rab yüz yıldan fazla bir süre önce geri dönmüş olurdu.

Bunun gerçekleşmesi için Rab'bin Milleritler arasında bir dönüşüm gerçekleştirmesi gerekirdi ve bu dönüşüm Kutsal Yazılar'da Tanrı'nın sırrı olarak tanımlanır. Adventizm üçüncü meleğin artan ışığını izlemiş olsaydı, Yovel borusu sonuna kadar çalmaya devam ederdi; çünkü Tanrı'nın sırrı yedinci borunun çaldığı günlerde tamamlanır. Vahiy'in onuncu bölümünde, Yovel borusu olan ve aynı zamanda üçüncü vay borusu olan o boru, 22 Ekim 1844'te çalmaya başladı.

Ve denizin ve yeryüzünün üzerinde durduğunu gördüğüm melek elini göğe kaldırdı ve sonsuzlara dek yaşayan, göğü ve onda bulunanları, yeri ve onda bulunanları, denizi ve onda bulunanları yaratan üzerine ant içti: artık zamanın olmayacağını. Ama yedinci meleğin sesi duyulduğu günlerde, borusunu çalmaya başladığında, Tanrı'nın sırrı, kulları olan peygamberlere bildirdiği gibi, tamamlanacaktır. Vahiy 10:5-7.

22 Ekim 1844'te başlayan ve üçüncü meleğin ilerleyen ışığı olan sınavcı arınma süreci, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on dördüncü ayetinin ışığıyla başladı ve aynı bölümün on üçüncü ayetinin ışığıyla sona erdi. On dördüncü ayetin cevabıyla başladı ve on üçüncü ayetin sorusuyla sona erdi.

Bu on dokuz yıl, kuzey ile güney arasındaki bir iç savaş sırasında, Yeşaya'nın uyarı mesajının harfi Yahuda'nın kralı Ahaz'a gelişiyi sembolize edildi. Bu on dokuz yıl, kuzeyin kralının İsrail'i esarete sürüklemesiyle sona erdi. Bu on dokuz yıl, 1844'te üçüncü meleğin gelişinden 1863'teki isyana kadar olan dönemi sembolize etti. Üçüncü meleğin artan ışığı, Yeşaya'nın mesajıyla temsil edildi.

O ilerleyen ışığın reddedilmesi Millerci hareketin sonunu getirdi ve o sınanma döneminde Filadelfya Millerci Hareketi Laodikya Kilisesi'ne dönüştü. MÖ 742'de başlayan on dokuz yıl ile 1844'te başlayan on dokuz yılın her ikisi de son günlerde bir sınanma ve arınma sürecini, yani

üçüncü meleşin ilerleyen ışığının son sınanma dönemini temsil eder.

O nihai sınama sürecinde Tanrı'nın sırrı tamamlanacak. Yüz kırk dört bin, bekleyen, geri dönen ve mühürlenendir.

Tanıklığı bağla, yasayı öğrencilerim arasında mühürle. Yakup'un evinden yüzünü gizleyen Rab'bi bekleyeceğim ve O'nu arayacağım. İşte, Rab'bin bana verdiği ben ve çocuklar, Siyon Dağı'nda oturan Orduların Rabbi'nden İsrail'de birer işaret ve harikayız. Yeşaya 8:16-18.

Son günlerde üçüncü meleşin ilerleyen ışığının son sınama dönemi, başlangıçtaki sınama döneminin başladığı yerde başladı. Bu, İsa elini göğe kaldırıp "artık zamanın olmayacağını" ilan ettiğinde başladı. Bu beyan 22 Ekim 1844'te gerçekleşti; o zaman yedinci borazan, yedi yıllık kutsal döngünün sonunda Jübile'yi ilan etti. Yedi yıllık döngü, yedi kez tekrarlandığında, kelimenin tam anlamıyla kırk dokuz yıl, yani iki bin beş yüz yirmi gün ediyordu.

1989, yüz kırk dört bin hareketinde "zamanın sonunu" işaret eder ve 1989, 1863'teki isyanla başlayan yüz yirmi altı yılın tamamlanışını işaret eder. Yüz kırk dört bin hareketi "zamanın sonu"nda, "yedi zaman"ın bir sembolüyle başladı; çünkü yüz yirmi altı, bin iki yüz altmışın onda biridir ve o da iki bin beş yüz yirminin yarısıdır.

İsa, bir şeyin sonunu her zaman bir şeyin başlangıcıyla temsil eder ve yüz kırk dört binin hareketinin başlangıcı, tıpkı hareketin sonunda olduğu gibi, "yedi kez" simgesiyle işaretlenmişti. Tanrı'nın sırrının tamamlandığı yedinci meleşin borazan çalma günleri, Vahiy kitabının on birinci bölümündeki "üç buçuk" günün bitiminde başladı. Aynı zamanda üçüncü Felaket olan Yedinci Borazan, 7 Ekim 2023'te ikinci notasını çaldı ve Tanrı'nın sırrı şimdi, "O'nun kulları olan peygamberlere bildirdiği gibi", tamamlanmaktadır. Hareketin sonu, aynı hareketin başlangıcında olduğu gibi, "yedi kez" simgesiyle işaretlenmiştir.

1798'deki son zamanda, Tanrı'nın kuzey krallığına karşı öfkesinin "yedi vakti" sona erdi ve Millerit hareketinin sonunda, "yedi vakitle" bağlantılı hakikatlerin reddedilmesi 1863'teki isyanı işaretledi. İsa, bir şeyin sonunu her zaman onun başlangıcıyla örnekler ve birinci meleşin hareketi (Milleritler), üçüncü meleşin hareketini (yüz kırk dört bin) örnekler. Her iki hareket de "yedi vakitle" başlar ve "yedi vakitle" sona erer. Bunları uyduramazsınız.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Sorumluluk sahibi konumlarda bulunanlar, dünyanın kendini şımartan, savurgan ilkelerini benimsememelidir; çünkü bunun bedelini karşılayamazlar; ve karşılayabilseler bile, Mesihî ilkeler buna izin vermezdi. Çok çeşitli öğretim verilmelidir. 'Kime bilgi öğretecek? Ve kime öğretiyi anlayacak duruma getirecek? Sütten kesilenlere, memelerden ayrılanlara. Çünkü kural üstüne kural, kural üstüne kural olmalı; satır üstüne satır, satır üstüne satır; burada biraz, orada biraz.' Böylece Rab'bin sözü, Tanrı'nın sözüne inanan ebeveynler tarafından sabırla çocukların önüne getirilmeli ve onların önünde tutulmalıdır. 'Çünkü kekeme dudaklarla ve başka bir dille bu halka konuşacak. Onlara dedi ki, Bu, yorgunu dinlendirebileceğiniz dinlenmedir; ve bu da ferahlamadır; yine de dinlemek istemediler. Ama Rab'bin sözü onlara kural üstüne kural, kural üstüne kural; satır üstüne satır, satır üstüne satır; burada biraz, orada biraz oldu; öyle ki gidip

geriye düşünler, kırılınsınlar, tuzağa düşünler ve yakalansınlar.' Neden? Çünkü kendilerine gelen Rab'bin sözüne kulak asmadılar.

Bu, öğreti almamış, buna karşılık kendi bilgeliğini yüceltmış ve kendi fikirlerine göre hareket etmeyi seçmiş olanları ifade eder. Rab bu kimseleri sınar: ya Onun öğüdünü izlemeye karar verirler ya da reddedip kendi fikirlerine göre davranırlar; o zaman Rab onları bunun kaçınılmaz sonucuna bırakır. Bütün yollarımızda, Tanrı'ya olan bütün hizmetimizde O bize şöyle seslenir: 'Bana yüreğini ver.' Tanrı'nın istediği, boyun eğen, öğrenmeye açık bir ruhtur. Duaya üstün değerini veren şey, onun sevgi dolu, itaatkâr bir yürekten gelmesidir.

Tanrı kendi halkından bazı şeyler ister; eğer onlar, 'Bu şeyi yapmak için yüreğimi teslim etmeyeceğim' derlerse, Rab onları göksel bilgelik olmaksızın, sözde bilge yargılarıyla yollarına devam etmelerine izin verir; ta ki bu Kutsal Yazı [Yeşaya 28:13] yerine gelinceye kadar. Şöyle dememelisiniz: 'Yargımla uyumlu belli bir noktaya kadar Rab'bin rehberliğine uyacağım, sonra da Rab'bin benzerliğine göre biçimlenmeyi reddedip kendi düşüncelerime sıkı sıkıya sarılacağım.' Şu soru sorulsun: 'Bu Rab'bin isteği midir?' Şu değil: 'Bu, --in görüşü ya da yargısı mıdır?' Testimonies to Ministers, 419.